

Гэтае радаснае чаканне прыходу Езуса Хрыста, які з'яўляецца і змяняе наш лёс... У нашым чаканні расце надзея, як святло, якое асвятляе цемру. Ян Хрысціцель становіцца голасам, які кліча, прадказвае прыход Збавіцеля. Адвэнт – гэта апостальскі заклік: “Радуйцеся ў Пана, яшчэ раз паўтараю, радуйцеся! Няхай будзе вядома ўсім людзям ваша паблаглівая лагоднасць! Бог – блізка!”

Адвэнт з'яўляецца часам асаблівага роздуму і ўнутранай сканцэнтраванасці. Гэта – чатыры тыдні радаснага чакання прыходу Езуса і асаблівага нагадвання пра канчатковы надыход Хрыста. † Першыя звесткі пра Адвэнт паходзяць з IV стагоддзя і звязаны з галійскімі і іспанскімі традыцыямі. Тады было ўстаноўлена, што першы дзень Адвэнту прыпадае ў нядзелю, чатыры тыдні перад 25 снежня і пачынае новы літургічны год. З канца VI і пачатку VII ст. з часу пантыфікату Папы Грыгорыя Вялікага Адвэнт мае тыя ж характэрныя асаблівасці, якія нагадваюць сённяшнія.

Адвэнт багаты рознымі знакамі і сімваламі. Некаторыя з іх нам добра вядомы. Аднак кожны народ і край маюць штосьці характэрнае. Нельга хоць коратка расказаць пра цікавыя адвэнтавыя звычаі розных народаў. Аднак можна прыблізіць і растлумачыць тыя, якія культывуюцца і ў нас, а паходзяць з Германіі.

Адным з найбольш характэрных знакаў гэтага перыяду з'яўляецца адвэнтавы вянок. Гэты звычай быў вядомы на працягу 170 гадоў і паходзіць з Германіі. Пратэстанцкая духоўная асоба, тэолаг і грамадскі дзеяч Джон Віхэрн адкрыў у Гамбургу школу-прытулак для сіротаў. Ён хацеў, каб дзеці адчувалі сябе як дома. У Адвэнце 1839 года ён зрабіў вянок, каб стварыць атмасферу, якая садзейнічала б малітве, упрыгожыць зал. Па краях кола, дыяметрам 2 метры, ён размясціў 24 невялікія свечкі. Кожную з іх запальвалі ў чарговы звычайны дзень Адвэнту. Вакол вянка падапечныя Віхэрна сабіраліся штодзённа на супольныя сустрэчы, малітвы і спевы.

Звычай рабіць адвэнтавы вянок быў хутка перанесены не толькі ў іншыя гарады Германіі, але і Еўропы. Вакол яго збіраліся людзі, каб паслухаць адвэнтавыя разважанні. І ў сем'ях сустракаліся ля яго, каб разам памаліцца і паспяваць адвэнтавыя песні.

